اجرای پویش نذر خون در محرم و صفر

این روزها بین پویش‌های مختلف که هرکدام رنگ و بوی عزاداری و ارادت به سالار شهیدان را دارند، پویش نذر خون حسینی هم در استان‌های مختلف کشورمان راه افتاده است؛ مدیرکل انتقال خون استان خراسان‌رضوی در این باره می‌گوید: در قالب این پویش، پایگاه‌های ما تا اربعین حسینی آماده دریافت خون‌های اهدایی مردم هستند.

مجید عبداللهی درباره ضرورت این اتفاق هم می‌گوید: با توجه به شیوع بیماری کرونا و کمتر شدن مراجعه اهداکنندگان به پایگاه‌های اهدای خون، سازمان انتقال خون به همه گروه‌های خونی نیاز پیدا کرده است، با وجود این نیاز ما نسبت به گروه خونی (-O) نسبت به گروه‌های دیگر بیشتر است. به گفته مدیرکل انتقال خون خراسان‌رضوی، برای رفاه حال اهداکنندگان، سامانه نوبت‌دهی اینترنتی راه‌اندازی شده است و افراد داوطلب می‌توانند از طریق سایت نوبت‌دهی درخواست و نزدیک‌ترین پایگاه را انتخاب کنند./مهر

تکمیلی

این تکیه روزگاری برو بیایی داشت

قدمت تکیه بزرگ تجریش بر اساس وقف‌نامه به دوران فتحعلی‌شاه قاجار می‌رسد. علیرضا زمانی، تهران‌پژوه که کتاب «محله ما» را نگاشته و درباره تکایای تهران هم مشغول پژوهش است، می‌گوید: این تکیه روزگاری دارای غرفه‌ها و تاق‌نماهایی بوده که هر طایفه در ایام محرم در یکی از این تاق‌نماها فرش پهن می‌کرده و پشتی می‌گذاشته و بساط چای و قهوه و قلیانش برپا بوده و اگر زمستان بوده با میوه‌های خشک و اگر تابستان بوده با میوه باغات از اهالی طایفه خود و دیگر عزاداران پذیرایی می‌کرده‌است. گاهی هم اعضای هر طایفه در خانه غذا می‌پختند سپس غذاها را به تکیه می‌آوردند.

او توضیح می‌دهد طبق وقف‌نامه، تره‌بار وسط تکیه یک‌ماه محرم تعطیل است و اجاره این یک‌ماه هم از فروشندگان اخذ نمی‌شود. در عین حال از یک هفته جلوتر از محرم نخل مشهور تکیه که در بالای سقف هست پایین آورده و تزئین می‌شود و طی مراسمی به نام سیاه‌پوشان، بازار تجریش و تکیه سیاه‌پوش می‌شوند.

تکیه تجریش در سیل سال ۶۶ از بین می‌رود و دوباره به همت اهالی و با نظارت میراث فرهنگی شبیه گذشته بازسازی می‌شود.

تصاویری از ساخت و ساز غیرمجاز در پشت تکیه تجریش و حضور نیروهای شهرداری برای تخریب پس از اطلاع‌رسانی

ادامه ساخت و ساز در مجاورت تکیه تجریش چند روز پیش از آغاز محرم دوباره از سر گرفته شد که با شکایت اهالی، شهرداری به مساله ورود کرده و فعلا جلوی آن را گرفته است

ادامه ساخت و ساز در محله قدیمی تجریش باعث نابودی هویت تاریخی- مذهبی مجموعه سه‌ضلعی امامزاده صالح، بازار و تکیه تجریش شده است

این تکیه غریب

مریم اطیابی
ایران

اگر یکی از پاتوق‌های همیشگی‌تان امامزاده صالح باشد یا تجریشی و همسایه و همجوار این آقازاده باشید، حتما تکیه بزرگ تجریش در ضلع شمالی آستان مقدس امامزاده را دیده یا در آیین‌های سوگواری آن در ایام محرم شرکت کرده‌اید؛ تکیه‌ای با پوشش شیروانی و پلان مستطیل شکل که در کنار بنا و محوطه امامزاده صالح و بازار سنتی تجریش یک مجموعه تاریخی ثبت ملی شده را شکل داده‌اند؛ مجموعه‌ای که نمادی از هویت تاریخی، مذهبی و اجتماعی محله تجریش و شمیرانات است. این هویت اما در حال نابودی است؛ پاساژها و مال‌ها یکی یکی در اطراف آنها در حال سر برآوردن هستند. آخرین ساختمان که در مجاورت پاساژ قائم و درست روی سر تکیه سایه انداخته و در حال بالا رفتن است، ملکی است که کار ساخت و سازش اخیرا حتی به مسدود شدن معبر عمومی کوچه اصغری منتج شده و اعتراض گسترده میراث‌دوستان و اهالی تجریش را به همراه داشته تا با نگاشتن نامه به شهرداری و میراث فرهنگی خواستار توقف ساخت این ملک و پایان دادن به نابودی تدریجی هویت تاریخی مذهبی محله تجریش شوند.

تکیه بزرگ تجریش میراثی برجای مانده از دوره قاجار است. در اسناد تاریخی این‌گونه آمده که «فتحعلی‌شاه» در منطقه‌ای مشهور به «سوهانک» شکار و تفریح می‌کرده و «هلاکو میرزا» فرزند فتحعلی‌شاه در سال ۱۲۱۰ه.ق مرقد امامزاده صالح را تعمیرات اساسی می‌کند و بنای اولیه تکیه بالای تجریش آنجا شکل می‌گیرد. این تکیه در دوطبقه ساخته شده و طبقه دوم آن بالکن‌هایی مشرف بر صحن طبقه اول است. در طبقه اول در قسمت‌های شمالی فضای میانی شش حجره، در قسمت جنوبی پنج حجره و در قسمت شرقی سه حجره قرار دارد و در قسمت غربی، شاه‌نشین واقع شده است. در طبقه دوم نیز در قسمت شمالی چهار حجره و در قسمت‌های شرقی و جنوبی هرکدام شش حجره قرار دارد. در حال حاضر در تکیه تجریش حجره‌های پیرامون فضای میانی به لحاظ موقعیت‌شان در بازار تجریش کاربری اولیه خود را از دست داده و عملکرد تجاری گرفته‌اند.

البته همچنان در ماه محرم از این بنا برای برگزاری مراسم سوگواری استفاده می‌شود. صحن وسط تکیه، سکویی به شکل مستطیل است که در گذشته به عنوان مکانی برای اجرای آیین شبیه‌خوانی مورد استفاده قرار می‌گرفت. هرکدام از غرفه‌های تکیه تجریش در گذشته به نام یکی از اهالی قدیمی محل نامگذاری شده بودند. این تکیه در تاریخ ۲۵ مهر ۱۳۸۳ به ثبت آثار ملی رسیده‌است.

حالا تجریش با بازار و تکیه و امامزاده خود مانند بسیاری از بافت‌های تاریخی کشورمان گرفتار توسعه نابایدار شده‌است.

پاساژ قائم، اولین متخلف

یکی از قدیمی‌ترین بازارهای تهران با معماری خاص و نمای مغازه‌هایش که در اوج سادگی، پیچیدگی‌های خاص خودش را با تنوع قیمت و کالاها و مشتریان دارد، بازار تجریش است. این بازار هم مانند هر بازار قدیمی دیگری حیات و سرزندگی دارد و همچنان کارکرد اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی خود را حفظ کرده‌است. اما مانند بسیاری از بناها و بافت‌های قدیمی از بی‌توجهی رنج می‌برد. دومین مرکز خرید پس از بازار سنتی تجریش پاساژ قائم است که ساخت این مرکز از سال ۶۹ شروع شده و تا سال ۷۱ اولین واحدهای آن افتتاح شده‌است. به دلیل بافت سنتی منطقه، ابتدا قصد بر این بود که پاساژ، کوچک ساخته شود، اما بعدها با حمایت‌های شهرداری، پاساژ در چندین مرحله به‌تدریج با خرید ملک‌های سنتی اطراف و تخریب آنها گسترش پیدا کرد. در کنار این مجموعه، پاساژهای دیگری در رقابت برای ساخت و ساز هستند، آن هم بدون توجه به کارکرد بازار سنتی، تکیه‌ها و صحن و سرای امامزاده تجریش. این رویه در حالی ادامه دارد که چند روز پیش از آغاز محرم از سوی اهالی تجریش خبر رسید ملکی در کنار پاساژ قائم در حال ساخت و ساز است که حتی منتج به بسته‌شدن معبر عمومی کوچه اصغری شده‌است. گفته می‌شود مالک بنا کوچه را خریده و سر ملک خود انداخته است. آنها توضیح دادند که با وجود نامه‌نگاری‌های چندین باره اداره کل میراث فرهنگی استان تهران به شهرداری منطقه یک مبنی بر تخلف ساخت و ساز این ملک و حتی توقف بیش از یک‌سال و اندی، بار دیگر این ساخت و ساز آغاز شده و مشخص نیست شهرداری چگونه مجوز ساخت صادر کرده‌است؟

بی‌حرمتی به این حریم مطهر

حاج‌باقر سامعی، مدیر تکیه تجریش ضمن ابراز تاسف از وقوع چنین اتفاقاتی به گذشته‌های دور تجریش اشاره می‌کند و می‌گوید: با ساخت پاساژها و مال‌ها بدون توجه به حرمت امامزاده و تکیه تجریش و موقعیت اهالی و کاسبان خرد، ضربه سنگینی به بافت تاریخی بازار و امامزاده و کارکرد سنتی آنها وارد می‌شود.

بی‌محابا، بی‌ضابطه، غیرقانونی

مهدی معمارزاده، کارشناس میراث فرهنگی هم با اشاره به ساخت‌وساز اخیر کنار پاساژ قائم که حتی راه یک کوچه نبش تکیه بزرگ تجریش را بسته است، می‌گوید: درحالی‌که امامزاده صالح(ع)، تکیه بزرگ و بازار تجریش ثبت ملی است، اما ساخت‌وساز بی‌محابا بدون هیچ‌گونه رعایت ضوابطی در اطراف آن ادامه دارد و حریم منظری این سه اثر را بدون رعایت ضوابط حریم ارتفاعی میراث فرهنگی می‌شکند. این درحالی‌است که ۲۱ تیرماه ۹۹ دادستان کل کشور ضوابط حریم ارتفاعی بناهای تاریخی را ابلاغ و تاکید کرده‌است براساس این ضوابط هرگونه تصرف و تجاوز به آثار ملی با تغییر حریم‌های مربوط به آن و تغییر و مرمت و توسعه خلاف قانون نسبت به آنها جرم تلقی و از موارد حقوق عامه محسوب می‌شود که دادسراها با پیگرد متخلفین، مسؤول حفظ و حراست از آن هستند.

شهرداری گفت مجوز ندادیم

مرتضی ادیب‌زاده، معاون میراث فرهنگی استان تهران که خود از این محدوده بازدید کرده در این باره می‌گوید: «در سال ۹۷ دوبار از سوی اداره‌کل میراث فرهنگی با شهرداری مکاتبه و بر این موضوع تاکید شده که ارتفاع بناهای اطراف تکیه تجریش به‌عنوان یک اثر ثبت ملی شده نباید از ارتفاع کف شیروانی بیشتر باشد و هرگونه اقدامی غیر از این برخلاف ضوابط است. شهردار منطقه یک هم تاکید کرده که مجوزی برای ساخت‌وساز نداده و بخشی از این ملک را به دلیل تخلفات در همین چند روز تخریب کرده‌است.»

نامه اهالی تجریش به شهردار منطقه یک

مجموعه بافت‌های تاریخی بازار به همراه مساجد، تکایا، امامزاده‌ها، گذرها، حمام‌ها، قهوه‌خانه‌ها و قنات‌ها نوعی همگرایی را ترویج می‌کنند که امروزه با وجود تلاش‌ها و مصوبات قانونی بازهم شاهد ازهم‌گسستن این بافت ارزشمند در محدوده تجریش به‌دلیل ساخت‌وسازهای بی‌دلیل هستیم. همین امر باعث شد اهالی تجریش برای سیدحمید موسوی، شهردار منطقه یک شمیرانات نامه‌ای نوشته در آن تاکید کنند: «اماکن تاریخی، مذهبی و فرهنگی هر محل از هویت‌های اصلی و ویژگی‌های لاینفک محله و تعیین‌کننده سنت‌ها، آداب، رسوم و آیین‌های جاری در آن هستند. از این دیدگاه محله تجریش که از محلات معتبر و پراهمیت تهران است هویت خود را از اماکن و ابنیه مذهبی تاریخی و فرهنگی نظیر آستان مقدس حضرت صالح(ع)، بازار تاریخی. سنتی تجریش و تکایای همجوار بازار باز می‌یابد؛ علی‌هذا در سال‌های اخیر و در سایه تساهل و تسامح مسؤولان و ضعف عملکرد نهادهای نظارتی و درنهایت ورود افراد سودجو و منفعت‌طلب به میدان و احداث ساختمان‌های عظیم با ارتفاعی نامتعارف در مجاورت این ابنیه فرهنگی نه‌تنها از سلامت معنوی آن کاسته، بلکه منظره دیداری آنها را مخدوش کرده‌اند، به‌طوری‌که این پیام در ذهن بیننده متبادر می‌شود که فلسفه وجودی این اماکن تاریخی- فرهنگی در سایه وجود ساختمان‌های تجاری مجاور آنهاست! درحالی‌که واقعیت عکس این مطلب بوده و این ساختمان‌های تجاری بودند که در کنار اماکن هویتی تجریش امکان توسعه یافتند و به رشد و پویایی رسیده‌اند. لذا از جنابعالی استدعا دارد با اتخاذ تدابیر لازم از توسعه غیرمنطقی و منفعت‌طلبانه این‌گونه مراکز اقتصادی به‌خصوص در مجاورت مکان‌های مزبور که مساله نامبارک رنگ باختن هویت در تقابل با ثروت‌اندوزی را در پی دارد جلوگیری نمایید.» رونوشت این نامه به مدیر آستان امامزاده صالح(ع) و فرمانداری شهرستان شمیرانات هم ارسال شده‌است.

طراح: بیژن گورانی

جدول شماره ۵۷۳۳

جدول عادی

افقی: ۱) داستانی که برای اجرا در صحنه نوشته می‌شود- خیمه ۲) طلق نسوز- نمونه و سرمشق- پشت‌سر ۳) قومی ایرانی- واحد طول روسی معادل ۱۰۶۷ متر- پسر گودرز در شاهنامه- حرف دهن‌کجی ۴) برای این‌که- بهشت- زمان گذشته ۵) یك حرف و سه حرف- تیراژ- یکپارچه و کامل ۶) معبد زرتشتیان- لباس شنا- مأنوس ۷) نامه کوتاه- ریز نیست- انتهای دوفك پرندگان ۸) قیمت بازاری- همنشین- پایتخت نروژ- بوی رطوبت ۹) فهمیدن سخنان یکدیگر- از جنس آهن- قرض ۱۰) شکلی هندسی- ژاله- نویسنده روسی رمان دن‌آرام ۱۱) برخورد- کنار- نخست ۱۲) کنترل کردن- دور کعبه گشتن- دریچه دهانه دوربین عکاسی ۱۳) کتف- میان‌ها- لاستیك داخلی تایر خودرو- تردید ۱۴) برگزیده- درخت سدر- حادث‌شونده ۱۵) پست فطرتی- از القاب امام حسین(ع).

عمودی: ۱) سوره مورچه- سست و بی‌حال- نوعی پارچه لطیف ۲) نام اصلی امیرکبیر، صدراعظم نامی ایران در دوره قاجار ۳) صدمه- از پیامبران الهی- دیکته- خمیدگی کاغذ ۴) یاری‌دهنده- فرسوده- از امراض چشمی ۵) دیندار- پایتخت سوریه- نوشتن معاملات در دفاتر رسمی ۶) آخرین سوره- نام قائم منتظر(عج)- ضمیر انسان ۷) پناه جستن- داستان بلند- براق‌کننده کفش ۸) مگابایت- قبل از ورزش- رفیق- گیاه مرداب ۹) فریاد شادی- گازی قابل اشتعال- عددی دو رقمی ۱۰) اهل هند- کوچك‌ترین کشور آفریقا- چین و چروك پوست ۱۱) آسمان- روباه صحرای جنگ جهانی دوم- ورزشی رزمی ۱۲) نام تعدادی از فراعنه مصر قدیم- کاشف دینامیت- از ظروف آشپزخانه ۱۳) ضمیر سوم شخص- چاردیواری مسقف- ظرف جوهر و مرکب- نفس بلند ۱۴) مجموعه شعری سروده زنده‌یاد سلمان هراتی ۱۵) کشتی کوچك- دسر خامه و میوه- فاعل.

جدول ویژه

افقی: ۱) از یاران امام‌حسین(ع)- ورقه آلومینیومی برای ساختن سقف کاذب ۲) لوله باریك در ساقه گیاه- روا- نوعی پارچه نازك پشمی ۳) از ادات پرسش- مونس- رواج- چاه عمیق ۴) سخنور- ستاره‌ای سرخ و روشن- اشاره ۵) گوسفند عربی- مخلوط- ورزشگاه مشهور انگلستان ۶) درخواست‌کننده- روده‌ها- جای خلوت و آرام ۷) کارآزموده- سبز تیره- اندوه و غم ۸) گشاده- فراموشکار- پر ازدحام- بتی در عصر جاهلی ۹) روزنامه چاپ ژاپن- چاه‌کن- نام همسر بهرام گور ۱۰) ریزریز کردن- فالگیر- ترکیب آبی و سیاه ۱۱) خوراکی برای چارپایان اهلی- طبقه‌ای از ساختمان- انکار کردن ۱۲) سازمان پیمان مرکزی- نوعی گیوه- ترکیب مشك و گلاب و زعفران ۱۳) شبکه گسترده جهانی- پیشین- پیمان تجارت آزاد آمریکای شمالی- تیر پیکاندار ۱۴) قطعه شعری معروف از نیمایوشیج- نیکوکار- غمگین ۱۵) ناگواری- سیستم مرکزی تهویه مطبوع.

عمودی: ۱) برشی از هندوانه- شریك غم دیگری- کشتی ژاپنی ۲) موسیقیدان بزرگ و پرآوازه قرن هجدهم آلمان ۳) دورنمای عمر- خواهر زئوس در اساطیر یونانی- آشیانه پرندگان- رمق آخر ۴) قرض- واحد شمارش پل- نویسنده تازه‌کار ۵) نوآور- از پسران فریدون پیشدادی- دو مصراع ۶) بزرگی- سرکرده- بیهوده ۷) شنوایی- نامی دخترانه- پایتخت پرو ۸) ضمیر مونث عربی- کبوتر دشتی- از محلات شمال تهران- آزاده ۹) ذخیره- پوست میش دباغی‌شده- مرکز بیلوروسی ۱۰) اتفاق افتادن- حلزون- نیستی ۱۱) خاکسپاری- جای ماسوره- برتری مقام و موقعیت ۱۲) لقب‌ها- غول بیابانی- گروه خلافکاران ۱۳) ضمیر جمع- شب آخر پاییز- گروی- آبگیر ۱۴) تابلویی چشم‌نواز اثر هنرمندانه استاد محمود فرشچیان ۱۵) جغور بغور- سحرآمیز- کالبد.

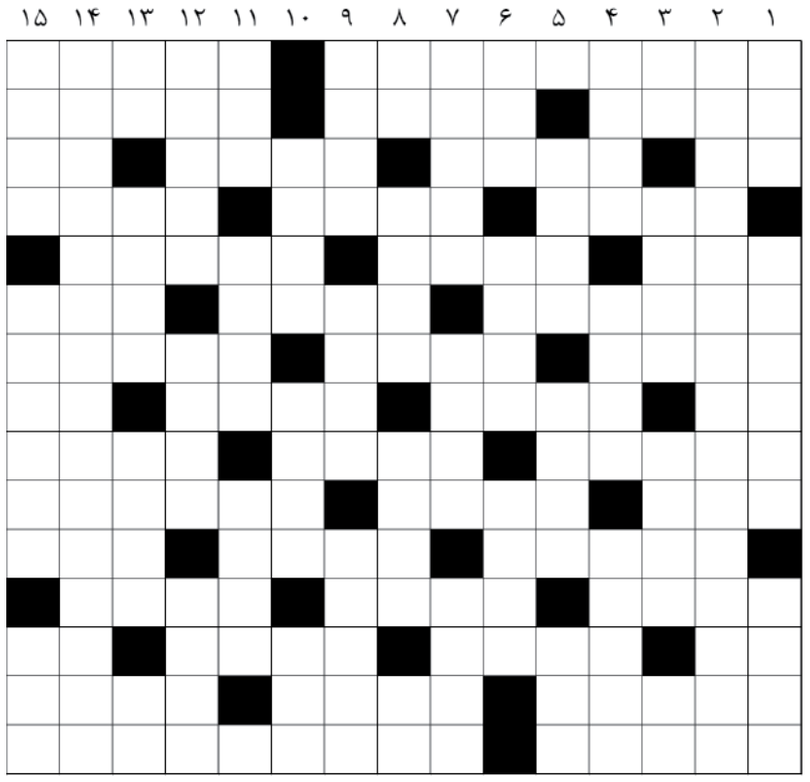

حل جدول عادی شماره ۵۷۳۲

	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱	ا	ب	و	ا	ل	ق	ا	س	م	■	غ	م	ا	ر	ت
۲	ک	ن	ا	ر	ه	■	س	ر	ب	ا	■	ز	■	ک	ا
۳	■	ه	م	د	س	ت	■	ب	ا	س	ت	ی	ل	■	ی
۴	ذ	و	ق	■	ت	ب	م	ا	ل	ت	■	م	ی	ن	ا
۵	■	و	ر	■	ج	ا	د	ا	ر	■	ا	م	ی	ل	ی
۶	پ	■	ا	ب	ن	ی	ه	■	ر	ا	ن	■	ک	■	پ
۷	ا	ل	و	د	ر	■	ل	ی	ق	و	ا	ن	■	ث	ن
۸	ر	ا	ه	ی	د	■	ک	ا	ه	■	ا	خ	ب	ا	ر
۹	ر	و	م	■	ه	ل	ی	ب	ر	د	■	ر	و	م	ل
۱۰	ن	س	■	م	ش	چ	ر	■	ش	ی	ل	ا	ت	■	م
۱۱	■	ت	ه	م	ت	ن	■	د	ا	د	ا	ش	■	پ	ا
۱۲	ش	ه	ر	ک	■	ز	ن	خ	د	ا	ن	■	ک	ا	ن
۱۳	ن	■	ز	ن	ب	ا	ب	ا	■	ر	ج	ا	ی	ی	■
۱۴	ا	ق	ا	■	ه	ر	و	ل	ه	■	ی	ک	ر	ی	ز
۱۵	س	ی	ب	ر	ی	■	ی	ت	ی	م	ن	و	ا	ز	ی

حل جدول ویژه شماره ۵۷۳۲

	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱	خ	ش	م	و	ه	ی	ا	ه	و	■	ط	و	ا	ه	ر
۲	ا	ن	ز	و	ا	■	س	ی	ر	ا	ف	■	ن	س	ج
۳	■	گ	ا	ل	و	م	■	ا	ن	ش	ر	ا	ح	■	ع
۴	ط	ر	د	■	ا	ل	و	ه	ی	ت	■	م	ن	ب	ت
۵	ا	ف	■	پ	ی	ا	ن	و	■	ر	م	ی	ا	ر	■
۶	ق	■	پ	ا	ی	ی	ز	■	ب	ا	ه	ر	■	و	ب
۷	ک	م	ی	ک	■	م	و	ن	ا	ک	■	و	ن	ن	و
۸	س	ا	ل	ت	و	■	ی	ا	ر	■	ش	ق	ا	ی	ق
۹	ر	ل	ه	■	ب	ا	ل	ز	ا	ک	■	م	س	ی	ل
۱۰	ی	ت	■	ک	ا	ل	ا	■	ب	ا	د	پ	ا	■	م
۱۱	■	و	ک	ا	ل	ت	■	س	ا	ن	ا	ز	■	گ	و
۱۲	و	ز	ن	ه	■	ا	ی	ر	س	و	ن	■	ر	ز	ن
۱۳	ج	■	ج	ی	پ	ی	ا	س	■	ن	س	ی	ا	ن	■
۱۴	ه	ج	ا	■	ت	ی	ر	ر	س	■	ت	و	م	و	ر
۱۵	ه	ن	ر	ج	و	■	د	ا	ی	ر	ه	م	ی	ن	ا

تجریش قدیم

ساختمان‌های تجریش قدیم مانند روستای تاریخی ماسوله بود، یعنی ساختمان‌های روستا طوری بود که مردم از روی بام‌های یکدیگر طی مسیر می‌کردند. جمعیت در تجریش قدیم در دو محله به ۱۵۰ خانواده می‌رسید. از محله بالا حدود ۲۰ خانوار تابستان‌ها بر سر باغ‌های خود می‌رفتند و زمستان‌ها به ده باز می‌گشتند. کوچه‌ها و معابر بسیار تنگ و پر پیچ و خم بود. شاید نمونه‌ای که بتوان با آن قیاس کرد روستای فعلی «پس قلعه» در «دربند» باشد. خانه‌های خشت گلی یا چینه‌ای تجریش، در زیردست و سمت چپ شرق پل تجریش تا زیردست ایستگاه جاده‌قدیم بنا شده‌بود. این تصویری است که محسن معتمدی در کتاب «جغرافیای تاریخی تهران» از تجریش به ما می‌دهد. شمیران مجموعه‌ای از آبادی‌هایی است که شاید بتوان گفت مرکزیت آنها تجریش است. تجریشی که بیرون حصار ناصری و پایتخت بود و با توجه به فاصله تهران قدیم و شمیران بیشتر نیاز اقتصادی و اجتماعی اهالی روستاهای شمیران در بازار آن برآورده می‌شد. درواقع تجریش با داشتن بازار، امامزاده، مساجد و تکایا، رودخانه، قنات و آب و حمام و باغستان و فضاهای تفریحی و... شاید به تنهایی یک ارگ به شمار می‌آمد؛ ارگی بدون دیوار و بارو.

جالب آن که بیشتر ما داستان امامزاده صالح (ع) و چنار معروفش را شنیده‌ایم اما این تنها امامزاده تجریش نبود. روزگاری نبش خیابان دربند کنونی امامزاده‌ای به نام امامزاده «چنار» بود که بسیار مورد توجه اهالی تجریش بود و در جوار این امامزاده، قبرستان تجریش قرار داشت اما در زمان رضا شاه این مکان به پارک تبدیل شد و امروزه به بیمارستان «شهدای تجریش» تغییر کاربری داده‌است. روزگاری شمیرانی‌ها آنجا گرد هم می‌آمدند و در گورستان‌شان برای اهل قبور فاتحه می‌خواندند و اشک می‌ریختند و حتی در محرم از تکایای خود در قالب دسته‌ها راهی این مکان می‌شدند. در ایام دیگر هم گاهی بساط خودشان را در فضای گورستان پهن می‌کردند و به تفریح می‌پرداختند.